Kedves Olvasóim!

E bevezető szöveg után olvasható a leges-leges-15x legeslegújabb, immáron tizenötödik nemkönyv összeállítás. Jó szórakozást hozzá!

(Nagyon most se szidjanak, mert mint köztudott, nekem is volt édesanyám!) 😊

2026

Hülyeségek tárháza

Elmélkedő magányomban megállapítottam, hogy ismét szegényedik a magyar nyelv. ☹

Már tényleg nagyon ritkán kapcsolom be a tévét. Ebből adódóan nem ismerem a pontos csatornakiosztást. De minek is kéne, hiszen, ha bekapcsolom a készüléket, szinte mindenhol reklám megy. 😊 Épp egy tanácstalanul „elmélkedő" személy néz ki a fejéből s megszólal egy hang: „FOMOD VAN?" Én is csak néztem ki a fejemből! Mije van ennek a szerencsétlennek? Fomoja? Az meg mi a kénköves ménkű lehet? Mivel nem vagyok digitális állampolgár, beütöttem a szöveget: „fomod van?" a Google keresőjébe. A választól megokosodtam!

„FOMO (Fear of Missing Out), félelem a kimaradástól, amikor aggódsz, hogy mások tartalmasabb élményeket szereznek." Szóval **magyarra fordítva**: „lúzer vagy" (… Hogy ezt miért is nem magyarul

mondják a magyar televízióban?), amiért majrézol, hogy nem vagy menő csávó! 😊 „A FOMO egy erős félelem attól, hogy mások tartalmas élményeket szereznek nélküled. E félelem miatt a FOMO-ban szenvedő ember – mobiltelefonját állandóan kézben tartva – kényszeresen frissítgeti állapotát a közösségi oldalakon, folyamatosan ellenőrzi az üzeneteit, mert attól tart, hogy kimarad valamiből, vagy elszalaszt egy adódó lehetőséget." 😊 Aztán tovább olvastam és megtaláltam az én „meghatározásomat" is: „A JOMO (Joy of Missing Out) az elégedettség érzése, ha magadra és a lelkedre figyelsz, és élvezed az egyedüllétet, ahelyett, hogy a mások által elvárt dolgok miatt aggódnál." 😊

Persze én nem tartom magamat JOMO-nak. Én maradok az egyszerű „elégedett hülyénél" – az legalább magyarul van! 😊

Egy döbbenetes és sajnálatos megtörtént eset: szilveszter este petárda vitte le három ujját egy római fiatalnak. A kórházban ellátták. Hazaengedését követően pár órával visszatért az utcára, ahol egy újabb, az arcát ért robbanás kilőtte a szemét" ☹

Elindultam bicajozni, hogy a szilveszteri „túlfogyasztást" ledolgozzam. Akkor még nem is gondoltam, hogy bővíteni fogom a „Hülyeségek tárháza" című firkálmányomat. Éjszaka lehullott a hó, ezért vinnem kellett magammal az „emlékképkészítő" szerkezetemet, megörökíteni a havas látványt. Hol máshol álltam meg először, mint az Erzsébet-parban 😊, ahol is a hólepte kerékpárúton elengedett kormánnyal, elektromos kerékpáron egy fiatalember száguldott felém. (Félreálltam.) Néhány kattintás után továbbindultam, és találkoztam egy házaspárral (valószínűleg azok lehettek). A férfi kezében egy három méter körüli bot volt, végén a mobiltelefonja, amivel mintegy „légifelvételt" készített a havas tájról. 😊 Hazafelé tekerve ismét találkoztam az elengedett kormánnyal közlekedő kerékpárossal, aki addigra –fokozva felelőtlenségét – az út mellett haladt, s még mobilozott is. Bicikliutam végén egy terepjáróval találkoztam, melynek a hátuljára kötött kb. tíz-tizenöt méter hosszú akármi egy kerek valamit húzott a havas földúton; benne egy tíz év körüli leányzó élvezte a „motorizált" szánkózás örömeit. 😊 Tudom, hülye vagyok, DE egy magyar filmben elhangzott mondat ugrott elő az emlékeimből: „Itt mindenki hülye?" Kövezzenek meg érte, de a folytatása is az eszembe jutott: „Igen, itt mindenki!" … Amiről tudom, hogy nem teljesen igaz – a helyes válasz: Hááát, elég sokan! 😊

„Nem tudtam korábban fölkelni, mert aludtam!"

Szilveszter után (amikorra lecsengett a petárdaláz) tekerek a kerékpárúton. Durrogásra figyelek fel. A távolból egy embercsoport jön szembe velem az úton. Mint mondottam, a TÁVOLBÓL, vagyis még nem láttam jól őket. Morgolódni kezdtem magamban: Január harmadikát írunk és még most sem tudják abbahagyni a petárdázást! Közelebb értem, és lementem az útról. Egy nagy csoport „hagyományos" ruhákban, mintha csikósok lettek volna. (Mindenesetre karikás ostoruk, az volt). 😊 Innét hallatszottak a kisebb-nagyobb durranások – az ostorhasználat sikerességének függvényében. 😊 Megengedőbbé váltam. 😊 A karikás ostor durranása, az azért mégis más, mint a petárda! 😊 (Annyit még hozzátennék, ÉS EZ NEM HÜLYESÉG 😊: A „**karikás ostor hungarikum**, a magyar népművészet és pásztorkultúra kiemelkedő, ősrégi jelképe, amelyet 2021-ben sorolt a nemzeti értékek közé a Hungarikum Bizottság." Csak azon elmélkedem, hogy egyszer régen Kínában járva, egy parkban tágra nyílt szemekkel néztem, ahogy egy kínaiakból álló csoport karikás ostorral szórakoztatta a nézőket. 😊

Megint a rendszámról: Előrebocsátom, csak a beteg fantáziám szüleménye a következő irkafirka. Elhalad egy AI … rendszámú autó. Erről a rendőrnek valamiért be kell számolnia a főnökének:

„Elhaladt az „éj-áj…” rendszámú autó előttem, …” – Vagy hogyan kell mondani? – Mikor hogyan? – Van, amikor AI, és van, amikor ÉJ-ÁJ?

Régen nem látott hóesés lepte meg a várost. A boltosok takarítják a járdát, kilapátolják a havat az úttestre. Jön a hókotró, és kimegy az út széléig, hogy lekotorja a havat, ám így a hó egy része visszakerül a járdára, amit a boltosok nagy bosszúsan ismét visszalapátolnak az útra. 😊 Egyszer csak elolvad majd a hó! 😊

Elmentem, hogy beszéljek magammal, de nem voltam ott! 😊

Olvasom egy kedves úszónő jegyzetét: „Az egyik nem szürke megsértődött azon, hogy a másik nem szürke leszürkézte a közös életüket – válás lett belőle”. 😊

Internet: Fizetés ellenében reklámmentesen érheted el a tartalmakat. A lényeg: vagy a reklám után kapják a pénzt, vagy – hogy ne kapjál reklámot – te fizetsz érte. Kohn bácsi azt mondaná: „Ügyes”! 😊

Egy „nagy” ember mondása: „… A béke fontosabb, mint az igazság.” Hááát, nem is tudom. Elképzelem: Bíróság. – A bíró kérdezi a „vádlottat”: – Rácsapott a betörőre, mikor meglátta, hogy betört a lakásába és összepakolta az Ön értékeit? – Igen Bíró úr. Egy baseballütővel csaptam rá, hogy megakadályozzam a rablásban. – Elítélem Önt, „mert a béke fontosabb, mint az igazság.” Igen, persze hogy tudom, hülye vagyok! 😊 De csak én! Aztán a „rossz” álmom, folytatódott. Már elmélkedtem róla, hogy posztumusz rehabilitálták Skóciában a kivégzett, boszorkányság vádjával illetett hölgyeket. Nálunk ez fordítva lesz? Mi posztumusz elítéljük majd az egri vár harcos asszonyait, kik forró szurkot öntöttek a török támadókra, mert a BÉKE helyett a harcot, a háborút választották, hogy MEGVÉDJÉK a városukat, hazájukat? Lehet, hogy az 1848-as SZABADSÁGHARC katonái, hősei szintén el lesznek ítélve, mert „lázadtak” a zsarnokság ellen, és nem a békét, hanem a harcot, a háborút választották, a szabadság kivívását, és inkább az életüket áldozták? „Rettegve” gondolok rá, lehet hogy még Petőfi Sándort is posztumusz felelősségre fogják vonni a Nemzeti Dal című verséért? Részlet:

” Fényesebb a láncnál a kard,
Jobban ékesíti a kart,
És mi mégis láncot hordtunk!
Ide veled, régi kardunk!”

Nem kell a kard! Legyen béke! Akkor a Habsburgok nem igáznak le bennünket? Hogy ez már nagyon beteg? AZ! Az „Ötvenhatos” forradalmárok szintén el lesznek ítélve?

Persze gondok vannak a múlttal is. Azok a „sehonnai” Bizánciak! Bezárják a kapujukat, hogy háborúzzanak Botonddal, ahelyett, hogy kitárták volna a kapukat, hogy LEGYEN BÉKE, vigyétek, amit csak akartok, csak ne legyen háború. Aztán lehet, hogy többeknek el kellene újólag olvasnia Kölcsey Ferenctől a HIMNUSZT!

„Zászlónk gyakran plántálád
Vad török sáncára,
S nyögte Mátyás bús hadát
Bécsnek büszke vára.”

Mert a törökökkel is csak háborúzgattunk. Az osztrákok meg, … De hagyjuk is, mert … Szerencsére felébredtem. Ezek az őseink, biztos vagyok benne, hogy a BÉKE hívei voltak mindnyájan, DE úgy

gondolták, a HAZÁT mindenképpen meg kell védeni, akár az életük árán is, ha az idegenek el akarják venni tőlünk! Na kérem itt hagyom abba, mert … Persze azért bekörmölöm egy „Nagy” ember elköszönését: „Legyen béke, szabadság és egyetértés!” LEGYEN!

Már hőzöngtem az „arany WC-ről”. Új hír: „Aranykoporsóban temették el El Menchót, Mexikó egyik legbefolyásosabb drogbáróját.” Arany WC – arany koporsó … Mi jöhet még aranyból?

Egy ország, ahol a szavazáson **99,99** volt a részvételi arány. Elmerengek: az a hiányzó egy század százalék olyanokból tevődhet ki, akik aznap a szavazatuk leadása előtt elhaláloztak?

Egy magyar politikus, aki még nem került be a parlamentbe (de be fog, mert ő vezeti a listát), elmondja a programját: „Pokollá teszem majd Orbán Viktor és Magyar Péter minden napját.” Végre! Olyan jó egy IGAZI országépítő programot hallani! ☹

Mielőtt elvittem volna az irkafirkáimat a nyomdába, elmentem a dokihoz megnézetni magamat, meg azért, hogy olvassa el eme merengésemet. Megtette. Kérdeztem tőle: – Doki, nagy a baj? – Á, nyugodj meg, nem csak veled van a baj! 😊 Megnyugodtam! 😊

Hülyeség? Nem SZOMORÚ!

Én még emlékszem arra, hogy amikor gyerekfejjel lehülyéztük egymást, édesanyám nagyon megmosta a fejünket! Persze sajnos én is tudok csúnyán beszélni (nem vagyok büszke rá), DE társaságban nem teszem. Ha ehhez hozzáteszem, hogy én csak egy egyszerű icipici kisember vagyok, és mégis ég a képemen a bőr olyankor, akkor mit is szóljak az utóbbi időkben elharapódzó jelenségre?

XY miniszter, kiáll a fórumon részt vevő emberek elé, és előadást tart, hogy „valakik –akárkik” „átb….k bennünket.” Szegény Kölcsey Ferenc ki költő és POLITIKUS IS volt, a nyelv …, de tovább nem is mondom. Forog a sírjában szegény. Nem a csúnya, nyilvánosság előtt vállalhatatlan trágár beszédéről híresült el. Szegény Kazinczy Ferenc! Úgyszintén! Elmerengek. Népünk e nagyjai: nem a mellüket verték, bizonygatva magyarságukat, ők MAGYAROK voltak. A SZÉP BESZÉD máig ismert alakjai. Mára azonban ide jutottunk! Alpári beszéd egy politikus szájából, aki ráadásul MINISZTER is. Ez nem hülyeség, mérhetetlenül szomorú vagyok, hogy itt tartunk! Félreértések elkerülése végett: ez nem jobb- vagy baloldal kérdése. Az … államtitkár mérgesen válaszolt meg egy kritikus kérdést: „Úgy, b…meg, hogy elromolhat bármi, amit használnak.” Más: Egy sokat dolgozó országgyűlési képviselő: „A lónak a f*szát üzem!” Most tényleg! Miért vált ilyen elfogadhatatlanná a „politikai stílus?” Erre van igény? Csak így értik meg a „zemberek?” Mi történik, hogy ilyen szintű lett, ilyen szintre süllyedt a „közbeszéd?” Majdnem azt írtam, hogy ez intelligencia kérdése, de ma már a politikában, mint a példák mutatják, nem hivatkozhatunk az intelligenciára. Sajnos! ☹

Mikor ezeket a gondolatokat krampácsolom a számítógépemen, a 2025. év szilveszterét „ünnepeljük” és olvasgatok. Persze, hogy tudom, minden bajnak a forrása az olvasás! 😊 Kiegészítve azzal a tézisemmel, hogy minden hülyeség Amerikából gyűrűzik be hozzánk. 😊 Szóval, olvasom: „Amerikában hirtelen mindenki elkezdett káromkodni.” Igen, szenátoroktól Trumpig elkezdett dőlni belőlük a trágárság. Csoda, hogy nálunk a képviselőtől, az államtitkáron keresztül a miniszterig, mindenki ezt majmolja, utánozza? Ezek szerint, nem csak én vagyok kiakadva a TRÁGÁR beszéd miatt? ☹ Mi lesz itt jövőre? Elküldik majd egymást a …? Tényleg azt hiszik ezek az emb… – bocs, személyek, hogy az emberek csak így értik meg a mondandójukat?

Magyarul?

Olvasom: Anno jogszabály született a cégnevek és hirdetések MAGYAR nyelvű használatáról. Mindez történt anno 2003. január elsején!

„Január elsejével életbe lépett az úgynevezett nyelvtörvény. A jogszabály kimondja, hogy az üzletekben, a médiában, a közterületeken és a tömegközlekedési eszközökön csak úgy jelenhetnek meg idegen nyelvű feliratok, ha azokat ugyanakkora méretben magyarul is feltüntetik. Mindez az árucikkeken elhelyezett címkékre, használati utasításokra is áll."

Háát, kérem szépen, bevallom, nosztalgiával eltelve olvastam eme ismertetőt. 😊 (Bevallom, végigolvastam az egész jogszabály-ismertetést.😊) Aztán tovább kutakodtam. Nem engedem hosszú lére a mondandómat, ugrottam egy nagyot az időben: (Hogy én miért nem hagyom abba az olvasást?) – „Lassan nyelvvizsga kell a belvároshoz, annyi az idegen nyelvű felirat. Az alkotmányjogász szerint a nyelvvédelmi szabályok betartása és ellenőrzése kiemelt fontosságú." – Olvasom ezt 2025 júniusában.

Innét kezdve azon gondolkodám, hogy itt semmi sem változik, illetve itt minden megváltozott. 😊 Hogy mire gondolok? Itt még több idegen nyelvű felirat jelent meg, és láthatóan emiatt senkinek sem esik bántódása! Az erre vonatkozó jogszabályokat láthatóan le…k! A felelősségre vonást láthatóan senki nem kezdeményezi. (Csak halkan említem meg a T…-s CLABKARDOZÁST, a klubkártya helyett). Persze mondhatnék magyar példát is. Az általam ONÉNAK hívott társaság (VAN). Elősejlenek az emlékek gyermekkoromból, amikor néztük a felnőttek kártyajátékát, és bemondták: „ONE ÁSZ". Szóval már régen is ismert volt ez a kifejezés, csak akkor azt jelentette, hogy NINCS a játékban az ász). 😊 Vagy például a 4iG, („For-áj-dzsí"), hogy csak a legismertebbeket említsem. Ugye milyen „csiszta" magyar nevek? Elgondolkodtat, hol is vannak azok a „HIVATALOS SZERVEK" kiknek feladata lenne ezen dolgok figyelése, és … Persze tudom, hülye vagyok! 😊

Hogy ne tudjanak belemagyarázni „semmit", idebiggyesztek még egy idézetet, persze hogy idézőjelben (velem megtanították, hogy a mástól származó gondolatokat idézőjelbe kell tenni). 😊

„A magyar nyelv megóvása közérdek. Védelme megkívánja a társadalom, a közélet, különösen a gazdasági, politikai és kulturális szereplők megkülönböztetett figyelmét, rögzíti a gazdasági reklámok és az üzletfeliratok, továbbá egyes közérdekű közlemények magyar nyelvű közzétételéről szóló törvény – mondta lapunknak ifjabb Lomnici Zoltán."

Persze hogy tudom, nem szabad olvasni, mert minden ilyen ronda dolognak az olvasás az oka! 😊 Ezek után, megint csak olvasgatok, és megállapítottam, nem vagyok egyedül az „aggódásommal." 😊 Olvasom: „Izland volt miniszterelnöke, Katrín Jakobsdóttir azt mondta, hogy a mesterséges intelligencia térnyerése és az angol nyelv növekvő dominanciája miatt az izlandi nyelv akár egyetlen generáción belül eltűnhet." – írja a Guardian.

Persze rögtön megvigasztalom magamat, hogy mi egy igazi túlélő nemzet vagyunk, velünk ez remélhetőleg nem fog megtörténni. 😊 Bááááár, ahogy olvasgatok tovább, egy nevében magyar vállalat számlamagyarázatában, – „Havi számlák elemzése AI-jal." Nem (MI) mesterséges intelligenciával, NEM! „Éj-áj"-jal. Szépen magyarul, mert ugye a jogszabály… Mi nemrég még azzal büszkélkedtünk, hogy még el tudjuk olvasni a „Halotti beszédet" eredeti leírásában. (Hogy meddig? ☹)

Khm…

Bár megígértem, hogy nem fogok szakácskönyvet írni (ezt be is tartom 😊), de véletlenül belenéztem egy „celeb szakácskodásba”, és nem tudtam megállni, hogy ne irka-firkáljak le egy receptet, a „celebrecept” ellentétét.

Tudom, hülye vagyok😊, de amikor úgy kezdődik a „recept”, hogy „ez egy négy hónapig érlelt … sonka, amit majd …” Én elfogadom, hogy vannak emberek, akik már nem igazán tudnak mit csinálni a pénzükkel, és a „különleges” ételek felé fordulnak ilyen vagy olyan okokból. Én szerencsére nem ilyen vagyok! 😊 Én, ha kajáról van szó, tényleg az életfenntartás szükségessége miatt kajálok. Igen, tudom, nem biztos, hogy ez normális. 😊 Elfogadom, hogy a kulináris élvezet is lehet az élvezetek forrása. Vannak nekem is hasonló örömforrásaim, csak éppen más 😊, nem a kaja területén. Mint már „vallottam” róla, én a gyors és tápláló kajákat szeretem (sőt, az sem baj, ha olcsók 😊)

Mint már jeleztem, ez a recept a „celebrecept” ellentéte: Végy két szelet „egyszerű” sonkát (nem kell „négy hónapig érlelt” sonka), vágd apró kockákra. Végy egy üveg zöldborsókonzervet, öntsd le róla a levét. A kockára vágott sonkát pirítsd meg ropogósra, majd öntsd rá a lecsöpögtetett borsót és kevergesd öt-hat percig, míg a levét el nem veszíti. Húzd le a tűzhelyről, önts rá egy csomag majorannát és KÉSZ is a kaja. Jah, persze hogy tudom, ez nem egy „celebétel”, de gyors, max. tíz perc és kész, és én ráadásul szeretem is, úgy hívom: SÜLT BORSÓ SONKÁVAL! 😊

A meghülyült világ

„Oroszország szerint az Egyesült Államok venezuelai katonai akciójának nincs elfogadható indoka.” Valamikor meg azt olvastam, hogy az „Egyesült Álamok szerint, nincs elfogadható indoka, Oroszország Ukrajna elleni különleges katonai akciójának”.

Donald Trump: „Mi fogjuk irányítani Venezuelát”. (Én valamikor úgy tanultam, a „mi”, az királyi többes 😊)

Más! A New York Times újságírója kérdezte Donald Trumpot: „Korlátozhatja-e bármi globális hatalmát?”, mire Trump azt válaszolta: „Igen, van egy dolog. A saját erkölcsiségem. Ez az egyetlen dolog, ami megállíthat.”

„María Machado átadta nekem a Nobel-békedíját az általam végzett munkáért” – fogadta el azt „szerényen” Trump. (A Norvég Nobel Intézet tisztázta a helyzetet azzal, hogy közölte: A kihirdetés után a díjat nem lehet visszavonni, átruházni vagy megosztani.) Eszembe jutott az a humorista, kinek valamiért nem adták oda a Karinthy-gyűrűt, amiért elég nagy …-t rendezett, ezért a másik humorista átadta neki a gyűrűjét. Valószínűnek tartom, hogy a „másik” humoristának nem a gyűrű volt a fontos. 😊 Na, abba is hagyom, mert ma „antikpiac” van a városban, megyek és veszek magamnak egy „DOKTORIT” meg egy Munka Érdemrend arany fokozatát, csak hogy legyen és beleírhassam az életrajzomba, hogy nekem „ilyen” is van, ami egyébként senkit nem érdekel. 😊 Jah, és nézek magamnak egy DIPLOMÁT is, hogy elmondhassam, „diplomás”, két elemit végzett lúzer vagyok, mindenféle hamis „érdemérmekkel!” Aztán, ha úgy adódik, veszek magamnak egy „békA-Nobel-díjat”, hogy legyen egy nekem is! 😊

Trump: „Nagyon jó dolgok történnek Ukrajnával és Oroszországgal kapcsolatban”, mindez elhangzik a háború negyedik évében, és ki tudja hányadik ukrán és orosz ember (Jah meg észak-koreai) halála után.

Aztán a minap meg Kubáról nyilatkozta Trump: „Akár felszabadítom, akár elfoglalom – az igazat megvallva, azt hiszem, azt csinálok vele, amit akarok. Egy jelenleg nagyon meggyengült nemzetről van szó.” (Én csak halkan gondolom, Kubában sok-sok EMBER él.) Persze mindezt a BÉKE ÉRDEKÉBEN!

Egy „világhatalom” egészségügyi minisztere: „Robert F. Kennedy Jr.: Nem félek a kórokozóktól, régen vécéülőkékről szippantottam a kokaint.” Erre mit is mondjak? Sírok.

Khm 2

Anno 2000-ben, a millennium esztergomi történései között, barátaimmal kiadtunk egy „Esztergomi képeslapok” CD-t Pavalacs Lajos képeslapgyűjteményéből. Egy „közgyűjtemény” kezelőjétől kértem egy bizonyos képet, hogy föltehessem a CD-re. Nem eresztem hosszú lére a mondandómat, NEM KAPTAM MEG. Bevallom, nem értettem a dolgot. Nagyon sok munkát fektettünk bele ezen CD kiadásába. Profi kiadás készült, gyári nyomás, gyári … Szóval képtelen voltam megérteni a visszautasítást. Közgyűjtemény része volt az a bizonyos kép. Még azzal sem lehetett meggyanúsítani bennünket, hogy NAGY ÜZLETI PROJEKTÜNKKEL sok pénzt akartunk volna keresni. (Négyen, kik e CD kiadásán dolgoztunk, a szerzett HATALMAS HASZONBÓL, ELMENTÜNK EGYSZER KÖZÖSEN EGY EBÉDRE), ezért bátran állíthatom, „NONPROFIT” vállalkozás volt. Bevallom, első pillanattól kezdve az volt a motivációnk, hogy KÖZKINCCSÉ tegyük a régi esztergomi képeslapokat, profi szinten.

Sok múzeumnak van képeslapgyűjteménye. Kevés múzeumnak van feltéve a gyűjteménye, az internetre, mintegy „közkinccsé téve” a látnivalókat.

Hogy miért is „nosztalgiáztam?” Olvasom, … 😊 (már megint ez az olvasás! ☹) Szóval olvasom: „Valaki értékes kódexet vitt haza a köztársasági elnöki rezidenciából.” Nem az esetről beszélek! Csak megint az jutott az eszembe, hogy ezeknek a kódexeknek a múzeumokban lenne a helyük. Ha valaki kutatni akarja, legyen az akár a köztársasági elnök, kapja meg ezeknek a féltve őrzött értékes műveknek a DIGITALIZÁLT változatát, amit a közgyűjtemény kezelője feltehetne az internetre, hogy BÁRKI ELÉRHESSE, akit érdekel és tanulmányozni szeretné. Tudom, hülye vagyok, de nem ezért „KÖZGYŰJTEMÉNY” a közgyűjtemény? Persze olvastam már régebben is olyat, hogy ez-meg az … (vannak sokan) a múzeumból kölcsönöz ki képeket a hivatala falára. Tudom, most nem leszek népszerű, ha azt kérdem, hogy ezek a kódexek meg a könyvespolcra kerültek kikölcsönzésre? Elmélázom azon, hogy a múzeumokban, ahol a képeket, kódexeket, bemutatják, tárolják, állandóan ellenőrzik a páratartalmat, hőmérsékletet, egyebeket … (SICCC) Igen, tudom, volt idő, amikor XY „elvtárs” felesége könyvet kért a munkatársaitól névnapi ajándékul, és arra a kérdésre, hogy milyen könyvet vegyenek neki, azt válaszolta: „fekete borítású legyen, mert az menne a könyvespolcra”. Na kérem, itt hagyom abba, mert…

(Jah, és igen, a mi „ESZTERGOMI KÉPESLAPOK” gyűjteményünk fent van a neten, bárki megnézheti, letöltheti stb., stb. díjmentesen, mintha KÖZGYŰJTEMÉNY lenne.) 😊

www.esztergomi-kepeslapok.hu)

Lázá..-maim

Gőg és de-Magóg fia vagyok én, népen röhögő, gúnyolódó, a népet hülyének néző, nem bocskoros…

Hadd látom, úgymond, mennyit érek, ha ennyi pénzem van?

Van-e folyóm és földjeim? Kastélyom, legelőim, lovaim, fű kövér? Fácánvadász területeim?

„Használt-e a megöntözés:
A pártos honfivér?

S a nép, az istenadta nép,
Ha oly boldog-e rajt'
Mint akarom, s mint a barom,
Melyet igába hajt?"… (Arany János: A walesi bárdok, részlet)

„Bejött hozzám XY felesége, hogy a férjének hárommilliós fizetés kell. Megadtam," „Én fizettem!" (Közpénzből?)

Más: Egy miniszter sirámai: „Aki hajót vagy magánrepülőt vesz, azt a gazdagok között is a hülyébbekhez sorolom." Én a kastélyt vásárlókat is sorolom „valahová!" 😊

Aztán eszembe jut Bródy János dalszövege: „Apám, ezek ugyan azok!"

Háború itt, háború ott…

Már hisztiztem a háborúról. Ezek az évek valamiért állandóan azt hozzák elő belőlem, hogy az emberiség szemlátomást elfelejtette már a világháborúkat. Most nem akarok párhuzamokat vonni a világ „regnáló" vezetői és a háborús helyzetek között, DE!

Én az életem nagy részét a globalizáció kiterjesztése idején éltem le. Az emberek úgy gondolták, hogy az együttműködés hasznos az életükben. Egyikük ezt, másikuk azt csinálta magas színvonalon, és nem forgácsolták szét a lehetőségeiket; mindenki azt csinálta, amiben a legjobb volt. Mostanában, megjelentek a globalizáció „hibái". Nem kellett hozzá sok, csak egy ... Ma minden szinten csak fenyegetik egymást, hogy majd „nem fogok neked szállítani." „Én meg hatalmas vámokat fogok rád kivetni." Ami eddig jól működött, az most – egyes „öntörvényű" államfők miatt – világszintű problémává vált. Érdekes dolog, hogy ezek az „öntörvényű" megválasztott vezetők szinte mind azzal a szlogennel kampányolnak és „győznek", hogy „megvédelek benneteket" – és itt változatos okokat hoznak fel. Szomszéd országok ugranak szembe egymással, és persze nem a diplomácia szintjén, hanem fegyverrel. Olvasom: „Donald Trump 2026. januári nyilatkozata szerint második elnöki ciklusának első évében **nyolc háborút zárt le.**" Hogy melyik volt ez a nyolc? Hogy hány, ilyen vagy olyan háborút generált? – arról ne beszéljünk. (Most olvasom éppen, hogy „Izrael és az Egyesült Államok szombat kora reggel légicsapást mért Iránra.") Persze tudom, „csak a béke" érdekében tették. Trump szerint megelőzték Iránt, mert Irán támadott volna előbb. (Elképzelem, hogy az irániak átúsznak az óceánon és megtámadják Amerikát.) Aztán újfent olvasom, hogy Putyin felszólította a feleket a „problémák" tárgyalásos rendezésére.

Nem sorolom fel a neveiket ezeknek az „öntörvényű” embereknek, szerintem mindenkinek vannak tippjei, kikre gondolok.

Más: Mike Huckabee, az Egyesült Államok izraeli nagykövete egy interjúban tett kijelentését írja a BBC: „Huckabee a beszélgetésben azt mondta, hogy szerinte rendben lenne, ha Izraelhez kerülne a Nílustól az Eufráteszig terjedő terület, vagyis a Közel-Kelet jelentős része.” Most komolyan! Ma ott tartunk, hogy bárki elképzel valami egetverő baromságot, kiáll a „világ” elé, és elmondja a „vágyálmait?” („Később részben túlzónak nevezte korábbi kijelentését.”) Ma ez a „diplomácia?” „Nekem kell Grönland!”, nekünk kell … (lásd mint fent!)”. Megint egy fiatal koromban olvasott könyv úszott be a gondolataimba, mely a „DIPLOMATA” címet kapta. Ma bárki lehet „diplomata”, nem igazán kell értenie a diplomáciához (erre hazai példák sokaságát is tudnám sorolni), gondolom én, ha ilyen híreket olvasok, hallok. Ismét csak olvasom: „Költséges háború: csak az első pár napban átszámítva több mint 1200 milliárd forintba kerülhetett” – ez a LEGÚJABB HÁBORÚ Irakban. Ha arra gondolok, hogy ez milyen felfoghatatlan összeg, amiből az egészségügy vagy a szegénység problémáit meg lehetne oldani, sírhatnékom támad! Hogy mikor ér véget az iraki háború? Donald Trump: „A harcok akkor érnek majd véget, amikor megérzem, amikor a csontjaimban érzem.” A BÉKE legyen velünk!

Röstelkedve vallom be, hogy egyre sűrűbben jut eszembe Arisztophanész, Lüszisztraté című vígjátéka. Ma is kellenének ilyen athéni és spártai hölgyek! 😊 Persze, ha belegondolok, ezek a bizonyos „öntörvényű” vezetők, lehet, hogy akár még örülnének is, ha a feleségük Lüszisztraté lenne, mert akkor rohanhatna a szexuális ragadozó Jeffrey Epstein szigetének titkos birodalmába.

Igen, persze hogy tudom: hülye vagyok! 😊

Aztán a végére egy NORMÁLIS gondolat: „**Leó pápa az egész emberiség szégyenének nevezte a háborúkat”**

Díszelgés

Már többször nekiláttam, de mindig lebeszéltem magam arról, hogy kiöntsem a lelkem a díszelgésről. 😊

Már ifjúkoromban fenntartásaim voltak a díszelgésről, ugyanis katonai szolgálatomat az „ … Önálló Őr- és Díszezred” soraiban teljesítettem. 😊 A hely jellegéből adódóan díszelegni jártunk. Ha államfők vagy nagykövetek érkeztek hazánkba, vagy egy „öreg veteránt” temettek a Munkásmozgalmi Panteonban, nekünk kellett menni díszelegni. Díszelgés után mindig ment a „hisztink”, hogy minek kell ilyen „parasztvakító” előadást tartani, mert szerintünk sem a vendégnek, sem a vendéglátónak nem hiányzott ez a cécó. Az előadás protokollja országonként eltérő: az egyszerű szertartástól a teátrális látványosságig bármilyen lehet. Ma is, ha ilyen „fogadást” látok, kiver a frász vagy röhögőgörcsöt kapok. Amikor látom, ahogy a katona színpadiasan, lassított mozdulatokkal rakosgatja a lábát, a kezét pedig mazsorettként lengeti, nem tehetek róla: elfog a röhögés. De röhögök akkor is, amikor „nagy” országok még „nagyobb” vezetői magas pulpituson állva fogadják a katonai „tiszteletadást”, ahol is a katonák mint a robotok, a fejükig lengetik a kezüket, majd amikor „Állj!”-t vezényelnek nekik, elkezdik dobálni a fegyverüket. Na mármost, ezt mi sorkatonaként csináltuk – az állambácsinak annyi volt a költsége, hogy ellátott bennünket: fenntartotta a laktanyát, és főztek, mostak ránk. 😊 (persze ez sem volt kevés) Nem kaptunk fizetést. Elnézve a mai díszelgőket, ma már

„profi” hivatásosok mutatják be ezeket az „előadásokat” – nem kis fizetésért. Persze mindig előjön a gondolataimban, hogy mennyibe kerül ez a (nem is tudom minek nevezzem) színi előadás a polgároknak. És persze a fő kérdés: kinek tetszik ez? Ki örül ennek? Bevallom, magamban „beteg embereknek” tartom azokat, akiknek ez kell, ez a színpadi műsor. Elképzelem azt is, mire gondolhat: „– Ezek imádnak engem?”. Vagy tényleg gyönyörködik benne? … Nem tudom, egy felnőtt ember hogyan lehet ilyen gyerekes? 😊 Amikor mi „bohóckodtunk”, jól látható volt a vendéglátók arcán a feszültség, hogy a „katonai tiszteletadás” rendben lemenjen. Egyúttal láttuk a vendégül látott személyek arcán az „unalmat.” Szóval, a PROTOKOLL mindenekfelett. 😊

És igen, itt is bebizonyosodott, hogy „színház az egész világ!” 😊

Töpörtyűs pogácsa

Előrebocsátom, NEM POGÁCSARECEPT! 😊 Tartom magamat az ígéretemhez, NIX SZAKÁCSKÖNYVESKEDÉS! 😊

Beszélgettünk, és szóba került a töpörtyűs pogácsa. Nem TEPERTŐS POGÁCSA! 😊 (Nem urizálunk! 😊) Nálunk a töpörtyűs pogácsa HUNGARIKUM! A feleségem nagyon jól csinálta. Szerette az egész család. Mi nem kerek pogácsát készítünk, hanem szögleteset, a tésztát két-három centiszer két-három centis darabokra vágjuk, így finomabb. Barátaim azt mondták: „De a tésztája ugyanaz, akkor hogy lehet finomabb a szögletes a kereknél?” – A szögletes pogácsa sarkai kicsit jobban megsülnek, SZÓVAL az finomabb! 😊 Anno valamikor régen, látogatóba mentem a fiamhoz Kínába, és persze a nejem sütött vagy három kiló töpörtyűs pogácsát, amit kivittem magammal, mint „madárlátta” pogácsát. 😊 Csínján bántunk vele, hogy ne fogyjon el túlságosan hamar. Egy vasárnap felkerekedtünk, és elmentünk megnézni a Kínai nagy falat. Jó hosszú programnak ígérkezett, persze hogy vittünk magunkkal pogácsát is. Mikor elpilledtünk s megálltunk egy kis pihenőre, nyomban bedobtam, hogy együnk egy kis pogácsát. Megszólalt mellettünk egy fiatalember: „– Nagyon nagy pofátlanság lenne, ha én is kérnék egy pogácsát?” Nevetve mondtuk, hogy a vendégünk, és kínáltuk, hogy vegyen a pogácsából. „– Tetőzhetem a pofátlanságomat azzal, hogy a feleségemnek is kérek egyet?” – jött az újabb kérés. Aztán sorra került a velük lévő anyós és após is. Nagy nevetések közepette mindenki megkóstolta a pogácsát. Mi azon nevetgéltünk, hogy ez is egy példa arra: a MAGYAR egy világnyelv! 😊 Mindenütt ott vagyunk mi, magyarok; a példám szerint a Kínai nagy falon is magyarokba botlik az ember. 😊

A lényeg, hogy a népszerűsítettük a TÖPÖRTYŰS POGÁCSÁT! 😊

A férfi elmesélte, hogy már sok magyar étel készítését megtanította kínai feleségének, de pogácsát még nem sütött. A miénkkel bizonyította be az asszonynak: ez olyan finom, hogy mindenképpen meg kell tanulnia az elkészítését😊

Olvasom: (Már megint), „Új elemekkel, a tepertős pogácsával és a vecsési savanyú káposztával bővült a Hungarikumok Gyűjteménye – írta közleményében az Agrárminisztérium.”

Én már korábban megmondtam a tutit! 😊

De most egy olyat olvastam, hogy tátva maradt a szemem-szám!

Nem is tudom, hogyan kezdjem! Röpke olvasásaimból nem sok jó származott ezidáig. Ellenben most fordult a kocka… Itt az influenza időszaka. A Rotary Club Sopron minden évben bált rendez tagjainak. Így történt ez idén is, DE közbejött az influenza. A megrendelést már nem lehetett lemondani.

„Hétfőn kénytelen voltam lemondani a bált; szerdán aztán arról tájékoztatott a szálloda, hogy a szerződés értelmében a rendezvény költségeinek száz százalékát ki kell fizetnünk" – mondta Gyenge Koppány, aki már harmadik éve elnöke a soproni Rotary Clubnak. Akkor döntöttek úgy, hogy „inkább a rászorultakat látják vendégül." Kapkodom a fejem! Tessék????? A mai pénzéhes világban ilyen is előfordulhat? „A költségeket a klub harminc tagja állta, köztük Varga Gábor elismert magyar jazz-zongorista és zeneszerző, aki a báli műsorát is megtartotta. „Most van a helyén a Rotary!" – fogalmazta meg elégedettségét, ahogy végignézett a közönségén."

A Soproni Szociális Intézmény (SOSZI), valamint a helyi család- és gyermekjóléti ellátó intézet állította össze a rotarysok kérésére annak a 130 embernek a névsorát, akik vendégei lehettek a rendhagyó bálnak.

„Sok adományt gyűjtöttünk, sokszor segítettünk, de ez most más volt – közvetlen és nagyon emberi."

Nem is ragozom tovább a dolgot. Már régen nem találkoztam ilyen EMBERI megnyilatkozással! (Mégiscsak érdemes olvasni!) 😊

Környezet …

Már füstölögtem a környezetvédelem álságos állapotáról. Igen, tudom: mindenki tegye meg a dolgát a maga helyén, és a magánember is vegye ki a részét a közös munkából! Gyűjtse szelektíven a szemetet, gyűjtse külön a zöldhulladékot. Szóval tegyen meg mindent, amit ő maga megtehet. Csak hát nehezen viselem, hogy mindig az egyszerű emberben keresik a hiba gyökerét. Olvasom: „Természetes forrásokból naponta nagyjából 40-80 gramm lítium kerül a légkörbe, főként apró meteoritok elégése révén. A 2025. február 20-án visszatérő SpaceX Falcon-9 rakéta 30 kilogramm lítiumot juttatott az atmoszférába." Megint a kényszerképzetem: Bözsi nénit meg a Józsi bácsit cikizik, hogy mit is tüzelnek el a kályhájukban, míg …

„A tudósok már eddig is tisztában voltak azzal, hogy az űrrepülés (különösen a robbanásokkal járó indítások) komoly károkat okozhat a Föld légkörében. Az űreszközök visszatérése és elégése évente mintegy 1000 tonna alumínium-oxidot juttat a légkörbe. 2023 novemberében egy katasztrofális SpaceX-indítás során két rakéta is felrobbant, ami gyakorlatilag ideiglenes lyukat ütött az ionoszférán." Most sorolhatnám, hogy a Bözsi néni és a Józsi bácsi helyett ki mindenkit kellene a „környezetszennyezés bajnokai padjára" ültetni, különös tekintettel a tudományos kutatásokra, melyek szerint: „A szennyeződéseket tekintve az alumínium és az alumínium-oxidok a fő probléma, mert ezek kölcsönhatásba lépnek az ózonréteggel."

Aztán olvasom tovább: „2026. február végén egy **Turkish Airlines Boeing 777-300ER** utasszállító repülőgép engedte ki az üzemanyagát Győr térségében."

„Szakértők szerint ilyenkor az **üzemanyag a nagy magasságban permetté válik és elpárolog, így a földet érés előtt <u>NAGYRÉSZT</u> megsemmisül**, minimalizálva a környezeti terhelést."

Persze hogy értem! Nem kell esernyőt nyitnunk, hogy ne essen ránk a kerozin, DE ez a „minimalizált környezeti terhelés” talán a Hold nem létező légkörét szennyezi, vagy a Földünkét?

Na, már abba is hagyom ezt a füstölgést! ☹

Füstölgök!

Olvasom, … (már megint!)

„Fontolgatták, de mégsem teszik fizetőssé a 18 milliárdból felújított esztergomi bazilikát.”
(Persze a 18 milliárd elköltött közpénz már régen túl lett „teljesítve.”)

Bevallom, a legguszustalanabb dolognak tartottam és tartom, ha egy TEMPLOMBAN BELÉPŐDÍJAT kérnek! Sőt, elkeserítő dolognak. Arról már nem is elmélkedem, hogy KÖZPÉNZBŐL újították, újítják fel a templomot, és most belépődíjat akarnának szedni. Hogy egyáltalán miért merült fel ez a terv, és vajon miért nem valósult meg (szerencsére), az nem tudható. Persze ezt már régen is emlegették, DE csak emlegették (egyesek), ám most konkrét tervek láttak napvilágot. Koromnál fogva, én még emlékszem a Bazilikánk „régi” plébánosára, Kovács Tibor úrra, aki a felettesétől próbált egy kis plusz pénzt kérni valamire, mire azt a választ kapta, hogy „– Szedjetek belépődíjat!” Tibor atya akkor kijelentette: „Amíg én vagyok a bazilika plébánosa, itt nem fognak belépődíjat szedni!” Az őt követő plébánosnak, Németh Jánosnak szintén az volt az elve, hogy „templomban nem szedünk belépődíjat!”

Nem tudom, hogy mi történt, és miért került „napirendre”, hogy belépődíjat kérjenek – ráadásul nem is keveset. A „tervek” szerint:

Egy „sima templomlátogatási belépő: 1500 Ft/fő (– gondolom, a gyermekjegy 1000 Ft/fő)

A templomi belépő a kincstárival együtt: 2900 Ft/fő (gyermekjegy 1400 Ft/fő)

A templomi, a kincstári és a kupolabelépő díja: 7200 Ft/fő (gyermekjegy 3900 Ft/fő)

Elmélkedem: egy család, alapból két felnőttet és CSAK egy gyereket véve, eljön Esztergomba, és ha CSAK a Bazilikába mennek be, az 7200 + 7200 + 3900 Ft-ba, összesen 18 300 Ft-ba kerül. Ennyit kell kiadni egy sima esztergomi bazilika látogatásra. Így lesz LUXUS a kultúra! ☹ Értem a kincstári belépőt. Értem a kupolabelépőt. DE a TEMPLOMI belépőt nem tudom elfogadni, sőt, a többit is „kissé” drágának vélem. Persze, akár „búcsúcédulák” árusításába is foghatnának, mint a középkorban, kötelező templomi belépőjegy gyanánt.

Még egy kis adalék a „régi” plébánosi hozzáállásról: Németh János plébános úr regnálása idején a Bazilika feljárója melletti WC-t felújították, azzal a „felkiáltással”, hogy a Bazilika restaurálása alatt ne kelljen a teremőröket elküldeni – ugyanis a WC bevételéből fedezhető a bérük. Kétségtelenül szépen felújították a WC-t. Légkondi meg minden egyéb. Sajnos Németh János atya meghalt, a WC pedig (valamiért) egy percig sem működött. Sőt, a kivitelezők elvonulásakor égve hagyott „vészvilágítást” mindmáig nem tudják lekapcsoltatni, ami csak költséget okoz, bevételt nem hoz, pedig igencsak frekventált helyen van, és „kereslet” is lenne rá, de … „Nem voltam rest, elmentem megnézni, hogyan is áll ma ez a bizonyos, felújított légkondis WC. Hát, „jelentem”, kutya egy állapot fogadott. A légkondik eltűntek – hogy ki vitte el, vagy vitette el azokat, nem tudom. Ami meglepett, hogy a WC-ben működő internet van, **legalábbis** a **ruter** jelzőfénye világít, meg persze mindkét

oldalon a „vészkijárati” lámpák is. Van kamera is. Hogy működik-é, azt nem tudom. Ez van! Ha már bevételt nem termel, legalább kiadás legyen rá. ☹ Hogy ma már nincs plébánosa a Bazilikának? Igaz, ma KORMÁNYZÓJA van.

És persze eszembe jut egy bibliai idézet, mely szerint Jézus egy kötélből font ostorral „kiűzeté (a templomból) az árusokat és az állatokat, a pénzváltók asztalait pedig felforgatta.”

Persze a lényeg: NEM LESZ BELÉPŐDÍJAS A BAZILIKA TEMPLOMLÁTOGATÁSA! (Egyelőre – aztán hogy mi lesz a választások után, …) ☹ Mikor fogják „revidiálni” (sic), felülvizsgálni a „díjmentesség” fenntartásáról hozott elképzelésüket, azt senki nem tudhatja!

Egy újabb papamese

Minap, munkába menet, egy nagy antennát figyeltem meg az egyik háztetőn. Utána már tudatosan nézegettem a háztetőket.

Utam során több antennát már nem láttam. Innét kezdve már csak a múlt emlékein elmélkedtem. Az „én időmben” a háztetők szinte mindegyikén volt antenna. Volt olyan ház, melynek a tetejére egész antennaerdő volt telepítve. Persze akkor egy antennával általában csak egy műsort lehetett fogni. Városunkban bejött az M1, az M2 és egy „külföldi” adó, a Csehszlovák 1. Akadtak „megszállottak”, akik két-három emeletes, négy-öt méteres Yagi antennákat szereltek a háztetőikre, és boldogok voltak, amikor a bécsi adó monoszkópját be tudták fogni. 😊 Aztán kezdtek megjelenni a 80-100 centiméter átmérőjű „tányérantennák,” amikkel már a műhold sugárzású műsorokat lehetett nézni. Igen, a mai gyerekek, nem igazán tudják elképzelni ezt az „ókori” állapotot. 😊 Ma a gyerek csak azt látja, hogy bedugnak egy csatlakozót a falba, és több száz csatorna fogható a hatalmas méretű LCD tévén, illetve már nem is dugnak be csatlakozót, mert még a tévéműsor is wifin jön. 😊 Még nem beszéltünk a televíziókészülékekről. Az első tévék Orion és Videoton gyártású masinák voltak (akkor még itt gyártották a tévéket). Az 1950-es évek végéről beszélünk. (Szóval az ókorról. 😊) Hatalmas, 43 cm-es képátlóval (Ma, ha egy gyereknek a tabletje ilyen méretű, panaszkodni kezd a szüleire! 😊), és természetesen fekete-fehér képernyővel. „Hatalmas, részletgazdag” felbontása 625 sorból állt, amiből a tévé képernyőjén 300-400 sor volt látható. A képfrissítése: 25 teljes kép másodpercenként! És persze meredt szemekkel néztük a csodát! 😊

Szombat lévén rászántam a délutánomat, hogy olyan háztetőt keressek, amelyet lefotózva érzékeltetni tudom, milyenek voltak AKKORIBAN az átlagos háztetők. 😊 Találtam is egyet, de elég sokat kellett kerekeztem érte. 😊 Na kérem, ennyit az ÓKORRÓL! 😊

KHM … 3

Régóta „foglalkoztat” az „eutanázia kérdése”. Szerencsére nem olyan állapotban vagyok, hogy ez uralja a gondolataimat, de azért elgondolkodtat.

Olvasom a „Magyar” hivatalos hozzáállást, miszerint „Az életet az Isten adta, csakis Ő veheti el.” Ez egy igencsak „DOGMATIKUS” hozzáállás. Értem. Ez is egy álláspont. Csak halkan teszem fel a kérdéseimet. Jogában áll az eutanáziát igénylő személynek, mondjuk a Mária Valéria hídról végzetes ugrást elkövetni? Jogában áll esetleg az akárhányadik emeletről fejest ugrani a betonra? Még hosszan sorolhatnám, hogy sokan hogyan követnek el öngyilkosságot – ki ezért, ki azért –, de sokan vannak, akik a gyógyíthatatlan betegségük miatt teszik, mert nem akarnak senki terhére lenni. Nem akarnak fadarab módjára feküdni az ágyban, bepelenkázva, a testükből kilógó csövekkel, és azzal a tudattal, hogy gyógyíthatatlanok, várva a halált, a megkönnyebbülést. Épp ezért nekem nagyon álságos az eutanáziának e „dogmatikus” elutasítása.

Sok helyen „családtag” a kutya, a macska. Amikor (bizonyos fajtáknál főleg túltenyésztésből adódóan) mozgásképtelenné válik egy házikedvenc, s az orvos már nem tud segíteni rajta, szegény párát a síró családtagok beleegyezésével elaltatják. Nem azért, hogy ne kelljen vele foglalkozni, hanem mert belátják, hogy számára már csak kín a lét; tulajdonképpen sajnálatból, könyörületből, segítik át a nemlétbe – azért, hogy ne kelljen szenvednie.

Jogosítvány meghosszabbítás. A háziorvos kiadja a beutalót a laboratóriumi vizsgálatokra. Férfiember létemre bejelölte a PSA vizsgálatot is. Nálunk, férfiaknál elég gyakori a prosztatarák, elengedhetetlen tehát a kimutatására szolgáló vizsgálat. Olvasva a laboreredményeket, elérek a PSA-értékhez: „Az alapellátás keretében nem kérhető (9/2012. /II. 28/ NEFMI)”. Kíváncsiskodtam s megtudtam: Ezt a vizsgálatot a háziorvos évente egyszer felírhatja, és akkor térintésmentesen elvégzik, HA a vizsgálandó személy, NEM TÖLTÖTTE BE A 75. ÉLETÉVÉT. Az fölött már térítésköteles a vizsgálat. (Ha valaki elmegy az urológiára, és onnét adnak neki beutalót, az díjmentes. Félreértések elkerülése végett kijelentem, nem az összeg kifizetése a probléma, hanem maga az ELV!) Megint elmerengek: ha egy 75 év felettinél diagnosztizálják a prosztatarákot, őt már meg sem műtik? Ő már le van írva? Ő már a „természetes” eutanázia részese, őt már nem kell gyógyítani – mert minek is? Aki most 75 év feletti, az hatvanéves korában ment nyugdíjba, az már túl sokba került az államnak? Azt már az ilyen „halálos” betegség esetén nem érdemes kezelni?

Nemrég volt egy egészségügyi kampány vastagbél-szűrésre, melynek keretében székletből mutatták ki az esetleges problémát. A felső korhatár 70 év volt. Igen, tudom, szakorvosi beutalóval ez a 70 felettieknek is díjmentes. DE itt is az az érzés támad bennem, hogy a 70 év felettinek már nem kell szűrővizsgálat! Felesleges, minek …?

Tudom, most is kapok majd hideget-meleget a fenti agymenésem miatt, de akik ezeket a „jogszabályokat” kitalálják, nem gondolnak arra, hogy idős embereket bántanak meg? Tudom, hülyeség, és a „dolgok” túlgondolása, de adok egy tippet e „jogszabályok” megalkotóinak: Vegyék el a 75 felettiektől az ingyenes utazás lehetőségét is! Ha elmúlt valaki 75, ne utazgasson, maradjon otthon a fenekén, csupán azért, mert számára ingyenes, ne használja az utazási infrastruktúrát! ☹

Na kérem, itt hagyom abba a füstölgésemet, mert … ! ☹

Március 15, vagy …

Március 15-én a múlt kapcsolatáról a jelennel, -ről „elmélkedem”.

Igen, tudom, most „mindenki” (illetve sokan) a választások tüzében ég. De hogy a március 15. emléke szinte elveszett a választási „lázban”, az számomra nagyon nehezen érthető. ☹ Már elmélkedtem a kokárdás „élményemről”, ami miatt ma már nem tűzök ki magamra kokárdát. Csendes magányomban elmélkedem a hazafiakról, kik megpróbálták kivívni a szabadságot hazánknak. Ehhez ma már nem kell kitűznöm a kokárdát, megy ez a tisztelgés anélkül is. Főleg azután, amikor egy-egy politikai párt rátelepszik e szép jelképre, és azt hirdeti még júniusban is, hogy a kokárda viselése fejezi ki, hogy valaki MAGYAR. Engem mindig megdöbbent, ha bárki megkérdőjelezi másnak a magyarságát, ilyen vagy olyan okból. Rémesen elkeserítő látni gyűlölködő embereket, mellükön az összefogás, a szabadság jelképét jelentő kokárdával. Tudom, választás lesz, DE megint csak édesanyám szavai türemkednek elő az elmémben, miszerint „TISZTESSÉGTELEN MÓDSZEREKKEL NEM LEHET TISZTESSÉGES CÉLOKAT ELÉRNI.” Persze tudom, illetve LÁTOM, itt már sok ember nem az elveket nézi, hanem HIT szerint megy el szavazni. Gondolom én, mert különben miért gondolja bárki, hogy az utcán sétálva meglátok egy „jelöltet hirdető” táblát, és elrohanok rá szavazni? A „HITHŰ” szavazónak meg hiába raknak ki bármilyen plakátot, ő megy és a „HITE” szerint szavaz, azzal a felkiáltással, hogy aki másra szavaz, az nem MAGYAR! Nem tudom… Ez a „turáni” átok? Miért is nem lehet békében élni egymással? Ha valakik valamiről mást gondolnak, vagy valakiknek valamiről más a véleménye, akkor a „más” vélemény azonnal a haza ellensége stigmát kapja?

Itt hagyom abba ezt a füstölgést, és inkább az 1848-as hősökről elmélkedem ma, március 15-én; az elkötelezettségükről, a hősiességükről, de ezt sem folytatom …!

Cím nélkül

Igazából azért nincs cím, mert nem tudtam semmi értelmeset kitalálni. Részemről ez egy agyament firkálmány lesz. Természetesen megint olvasással kezdődött. ☹ Füstölögtem már Churchill aranyvécéjéről, meg El Mencho venezuelai drogbáró aranykoporsójáról, de nem gondoltam volna, hogy „hazai vizeken” hasonlókkal fogok találkozni. Nem tudom, azok az „arany” dolgok milyen pénzből készültek el, de az ebben a frissen olvasott esetben felsoroltak sajnos közpénzen valósultak meg.

Soha nem értettem meg, hogy mi motiválhatja azokat az embereket, akik „külsőségek segítségével” többnek akarnak látszani, mint amekkorák. Ha valakinek arany WC-je van, arra áhítattal néznek az emberek? Az nagy embernek számít?

Olvasom: Egy hazai közintézmény vezetője felújíttatta az intézményét. E „nagy” ember irodája melletti helyiség mintegy 35 négyzetméteres „vizesblokkjának” (WC–mosdó) talaja 9 500 000 forint értékű fekete-fehér kőmozaikkal van burkolva; oldalfala az észak-olaszországi Val Venostából származó Bianco Lasa márványból készült természetes kővel van lefedve. A mintegy 84 négyzetméternyi oldalfalburkolatot 11 291 000 millió forintért kapta meg, a nettó 1,1 milliós beépített WC-vel együtt. Az irodát és a „vizesblokkot” elválasztó pácolt tömörfa ajtó 11 921 000 forintba került. Csekély matematikai tudásom szerint mindezek értéke 33 812 000 forint. Ha ehhez hozzáadjuk még a mosdót, valamint annak tartozékait, megkockáztatom, hogy a „vizesblokk” négyzetméterára egymillió forint. Természetesen ez az ár egy meglévő épületen belüli helyiség berendezésének az ára.

Bevallom „áhítattal” nézek azóta erre a „nagy” emberre! Akinek ilyen „vizesblokkja” van, az irtózatosan menő, nagy ember lehet. Legalább fél centivel nagyobb embernek látszik. (Persze tudom, hogy ágaskodik.) Ám ha jól belegondolok, lehet is csodálni, hogy hogyan tudott ennyi közpénzt ilyen dolgokra megszerezni, hogyan tudott elfogadtatni a főnökével ilyen eszementséget? Vagy neki nincs főnöke? Elképzelem, amint jön egy külföldi delegáció, mely tagjainak ezt fogja mutogatni. „Idenézzetek, pupákok! Láttatok már ilyen fényűzést?” Ekkora abszurditás láttán a küldöttség tagjai majd mind leborulnak és sírva fakadnak!

Ismert termék hirdetése jut az eszembe: … – Mert megérdemlem!

Barátom: „Mert a Te elkorcsosult agyaddal nem tudod fölfogni, hogy bizonyos beosztásokhoz kell a látvány!” – Melyik látvány? Az, hogy hogyan lehet elherdálni a közpénzt? Mert szerintem, aki tényleg munkával keresi meg a megélhetéshez szükséges pénzt, az nem csinál ilyet. „– Reménytelen vagy!” – mondta s legyintett a barátom! 😊

Ismétlődő morgolódás

Nyugtatgatom magamat, hogy ne mérgelődjek. Már hisztiztem anno a hajóállomás stégjét rögzítő kötelekben elakadó uszadékfák és a fákon felgyülemlő iszonyatos mennyiségű szemét látványa miatt.

A hajóállomás a gátépítés miatt az Erzsébet parkba költözött, a város rendezvényhajójával együtt. Amikor kisebb ár érkezik a Dunán, az áradás nyomán sok-sok uszadékfa is útra kél. A rendezvényhajót a város valamikori átkelő kompjának kapitánya „felügyeli.” Naponta ellenőrzi, nincs-é valami gond. A hajót rögzítő kötelek mindig a víz felett vannak kifeszítve, pontosan azért, hogy az uszadékfák ne akadjanak el bennük. (Ott nincs is felakadt uszadékfa és szemét!) A márciusi kisebb áradás elérte az állomást és az alatta kikötött állóhajót. A hajóállomás köteleiből kettő teljesen a víz szintjére, illetve alá került. Amiért nem emelték meg a víz fölé azokat, egyre több uszadékfa akadt fenn rajtuk. Mint mondottam, a felgyülemlő uszadékon további szemét, műanyag flakon, dobozok, labdák stb. akadtak fel. Főként azon mérgelődöm, hogy mindez a „szerelmem”, az Erzsébet park sétánya mellett történik. E látvány számomra elkeserítő. Még hozzáteszem, hogy e két mű feletti vízen – ötven-hatvan méterrel odébb – egy nemzetközi hajókikötő van, ahol külföldi üdülőhajók kötnek ki, míg utasaik megnézik Esztergom szépségeit, nevezetességeit. Erre föl, amikor kiszállnak a hajóból, mivel találkoznak elsőként a város szépségei helyett? – a part és a hajóállomás közötti vízfelületet teljesen befedő, nagy kiterjedésű, álló szeméttengerrel. Ez enyhe kifejezéssel élve is elszomorító … És mindezt a kedvenc sétányomról kell végignézni. ☹

A két kikötött masinát látván, azon elmélkedem, hogy kis odafigyeléssel el lehetne kerülni az ilyen álló szemétmező kialakulását. Arról nem is beszélve, mekkora munka a felgyülemlett szemét eltávolítása, amit a hajótársaság ritkán megjelenő hajója végez el (elég ritkán).

… méregetés?

A mi rendezvényünkön XXX-en voltak! Be-Be-Beeee, a mi rendezvényünkön sokkal többen voltak, a tiéteken nem is XXX-en voltak, sokkal kevesebben! – Nem is igaz! A miénken voltak sokkal többen, és különben is, mi szebbek vagyunk! – Be-be-beeee, mi meg okosabbak vagyunk, és mi vagyunk sokkal többen! Különben is, nekünk sokkal több plakátunk van kirakva a lámpaoszlopokra! – Be-be-

beee, nekünk meg magasabbra vannak kirakva a plakátjaink, mint a tieitek! – De mi …, és ez így megy szakadatlanul a választásokig! ☹ Vége lehetne már! Mintha ezeken a plakátokon bármi is múlna. Elképzelem, amint Bözsi néni meglátja a plakátot és felkiált: „Na végre, van kire szavaznom! Bár lehet, hogy alapos legyek, először meg kellene számolnom, melyik plakátból mennyi van kitéve, és arra a jelöltre kellene szavaznom, akinek a plakátjából van a legtöbb, vagy talán a kevesebb?" Beszélgetek emberekkel, így van egy halvány elképzelésem arról, hogy itt „vallási szinten folyik" a szavazás. Nem az a lényeg, hogy a valóságban ki mit szeretne véghez vinni, hanem hogy kinek ki az „imádatának a tárgya." Ekkor jövök rá, van itt pénz bőven, csak nem arra használják, amire kellene! ☹

Háát, nem is tudom! Ha sokkal fiatalabbak lennének, óvodásnak még elmennének, de így … ☹

XY magából kikelve magyarázza: „Én találtam ki, de X lenyúlta az ötletemet s úgy csinál, mintha ő találta volna ki." „– Nem is igaz, én találtam ki, nem te!" Mert ugye nem az a lényeg, hogy valami jobb legyen. „Én intéztem el, hogy megépüljön!" – Én! Én! Én találtam ki! – Halljátok emberek? – Én meg majd meghalok a nevetéstől! ☺ Megintcsak édesanyám útmutatása jelenik meg az elmémben: „Fiam, a jócselekedet akkor az igazi, ha nem is tudják, hogy ki csinálta." Ez egy igazi bölcsesség! Úgy látszik, éppen ennek a bölcsességnek vagyunk híján mostanság! ☺

Irtó nagy összegeket égetnek el propagandára, miközben a „zemberek" a választófülke magányában úgyis a nekik tetsző helyre húzzák az X-et.

„Vesszen az óraátállítás, éljen a Napidő!"

Már megint úgy kezdődött, hogy olvasgattam! ☹

Hisztiztem már az évi kétszeri óraátállításról. Épp ma, az óraátállítás napján olvasok a több száz tudományos és társadalmi szervezet által támogatott Time Use Initiative (TUI) kezdeményezésről. „Bár az előző évtized végén az Európai Unió (EU) tagállamai már elfogadták, a covid-világjárvány elnapolta a téli és nyári időszámítás és az ezzel járó óraátállítás eltörlését. A kérdés azóta érdemben nem került terítékre, ezért is meglepő, hogy az idén március 29-én hajnalban esedékes össznépi óratekerés előtt néhány nappal a Magyar Alvás Szövetség a kétféle idő és az átállítás megszüntetésén túl egy nemzetközi kezdeményezéshez csatlakozva a valamennyi EU-s országnak elfogadható időzóna egyidejű bevezetését is szorgalmazta." Végre valakik! …

Bár igazából őket sem értem, mármint a Time Use Initiative-t és a Magyar Alvás Szövetséget. Miért az óraátállítás előtt pár nappal jutott az eszükbe, hogy …, de hagyjuk is! Így az átállítás előtt pár nappal lehet olvasni mindenféle kimutatást, miszerint az átállításból származó energetikai megtakarítás igazából nincs is, DE az emberi szervezetre káros. Nem tudom, az én kis falusi ismereteim nem hatalmaznak fel arra, hogy igazságot tegyek (szerintem nettó h…g). Csak megint elmélkedem azon, hogy miért is várom el a világ politikusaitól, hogy véget vessenek háborúknak – diplomáciai úton, vérveszteség és anyagi károkozások helyett –, ha egy ilyen végtelenül egyszerű dolgot sem tudnak tető alá hozni, hogy végre eldöntsék, melyik időmódot tartsák meg, és KÖZÖS elhatározásból megszüntessék azt a bizonyos idétlenséget, amit ÓRAÁTÁLLÍTÁSNAK csúfolunk. Konferenciákat rendeznek tudós embereknek világszerte. Persze mindezt évek óta teszik, de a politikusokat ez teljesen hidegen hagyja. (Jah, és persze engem nem hívnak meg a világ másik oldalán megrendezett

„ÓRAÁTÁLLÍTÁSI” konferenciára, amit természetesen valamelyik tudományos társaság finanszíroz!) 😊

Na kérem, az óraátállítás napján én is beálltam az átállítás miatt hisztizők táborába! 😊

Persze nekem van is okom a hisztire, mert ilyenkor, az óraátállításkor, rengeteg időm elmegy a kedves vásárlók óráinak beállításával! 😊

Utóirat: Minap állítgatom az órákat, midőn bejön egy vásárló, szintén órabeállítási problémával. Panaszolja, hogy családtól most kapta ajándékba az órát, és nem tudják beállítani. – Lássuk az órát! Egy rádiókontrollos karóra, tehát nem is lehetne a beállítással gond. Persze a zónaidőt lehet állítani, így azzal kezdtem. A digitális rész másodpercek alatt rendben volt, de az analóg rész nem a megfelelő időt mutatta. A részletesebb vizsgálat kiderítette, hogy az analóg részt okostelefonnal, Bluetooth kapcsolaton keresztül lehet beállítani. Tehát nem kell más hozzá, mint egy „okostelefon”, amit össze kell hangolni a szóban forgó órával. Persze a telefonra le kell tölteni egy megfelelő APPOT, amit meg is próbáltak letölteni … Bevallom, itt feladtam, ugyanis nem vagyok hajlandó más telefonjához hozzányúlni, az én telefonomra pedig nem töltök le ilyesmit. Elgondolkodtam: Milyen beteg elme kell ahhoz, hogy egy egyszerű órabeállításhoz okostelefon, meg speciális program kelljen?

Régóta mondogatom magamban: „Meghülyül ez a világ!” 😊

Egy agyament „elmélkedés”

Józsi bácsi lehúzott negyven évet a bányában, aztán nyugdíjba ment. A Nyugdíjfolyósító annak rendje és módja szerint – a hatályos jogszabályoknak megfelelően – kiszámolja nyugdíjának az összegét. Figyelembe veszik az általa befizetett (tőle levont) nyugdíjjárulék összegét; nyugdíjának összegét a fizetése alapulvételével, annak bizonyos százalékában határozzák meg. Olvasom, hogy a leköszönt köztársasági elnökök tiszteletdíja, (nem a nyugdíja) az éppen hivatalban lévő köztársasági elnök fizetésének összegével megegyező. Józsi bácsi azonban nem a bányában dolgozó bányász fizetését kapja meg nyugdíjként. „– **Az más**!”, volt a válasz. Értem én, illetve NEM ÉRTEM.

Sanyi bácsi határozott idejű munkaszerződése lejárt. Természetesen véget ért a munkaviszonya, új munkát keres magának. Hogy Sanyi bácsi nem kap végkielégítést? Persze hogy nem, ha egyszer határozott idejű munkaszerződése volt Az országgyűlési képviselők mandátuma négy évre szól, négy év után új választásra kerül sor (új szerződés megkötése); természetesen, akit nem választottak meg, annak letelt a HATÁROZOTT idejű megbízása, így ő is új munkát keres magának.. Hogy az országgyűlési képviselőnek is határozott idejű munkaszerződése volt, de ő mégis kap a négyéves „munkálkodása” után három havi fizetése átlagával számított három havi „végkielégítést?” „– **Az más**!” – volt a válasz, azt „MINDENKI” megszavazta. (Persze, közpénzből jusson mindenkinek, hát az összes parlamenti képviselő megszavazta, pártállástól függetlenül.)

Nem tehetek róla, a „kivéve a gyevi bíró” szlogen jut az eszembe. Igen, persze hogy tudom: hülye vagyok! 😊

Értek én dolgokat, csak halkan azért hadd jegyezzem meg: Józsi bácsikból és Sanyi bácsikból sok van, „gyevi bíróból” meg kevés – SZERENCSÉRE!

Khm…4

Idézet anno a cuculizmusból: „Aki nincs velünk, az ellenünk van”. Aztán a kései cuculizmusból: „Aki nincs ellenünk, az velünk van”. Manapság, aki nem a „nemzeti oldalon” áll, az ellenség. Változnak az idők…, vagy mégsem? Persze köszönhető a műveletlenségemnek, nem tudom felfogni ezt a fogalmat, hogy „nemzeti oldal”. Én itt születtem Magyarországon. Itt nevelkedtem, itt tanultam, itt dolgoztam, itt dolgozom. Soha nem voltam semmilyen pártnak tagja vagy támogatója, én csak dolgoztam, és családomat neveltem. Akkor én most „nemzeti oldali” vagyok vagy sem? És mit is jelent ez, hogy „nemzeti oldal”? Nem mintha megfelelési kényszerem lenne, csupán kíváncsiságból. Elképzelem, hogy ez a „nemzeti oldal” klub működési szabályzatában le vagyon írva, ki a megfelelő személy, vagy mit is kell csinálni a „nemzeti oldal” tagjának. Netalántán, aki nem felel meg az elvárásoknak, attól megvonják a MAGYAR állampolgárságot? Az nem magyar? Egyszerű lenne, ha le lenne írva, a kritérium, DE nincs, vagy legalább is, én nem találom. Megvan! Segített a MI. ☹ „**A nemzeti oldal, az euróérmék egyik fele”.** Bevallom szégyellem magamat! 😊 Hogy én hogyan lehetek ennyire sötét műveletlen, hogy ezt nem tudtam! Persze, ha már régen bevezették volna nálunk is az eurót, „nemzeti oldalán” valami Magyarországra jellemző képpel, nem éltem volna ilyen sokáig tudatlanságban. Szóval „megokosodtam”! 😊 Ezek szerint, aki nem a „nemzeti oldal” tagja, az numerikus szám. Persze megint a kétségek: mekkora numerikus szám? Én gondolom, az euró cent legkisebb értékének a numerikus száma vagyok. Mégsem! Utána néztem, a legkisebb eurócent az 1 centes, de én egyes biztosan nem lehetek. Még hogy „nambervan”! 😊 Talán majd lesz tizedcent, vagy „századcent”, annak talán megfelelek értékrendileg. De még mindig mardos a kétely. Ha lesz „tizedcent”, vagy „századcent”, akkor „nemzeti oldal” tagja vagyok? Persze tudom hülyeségeket beszélek, mert ha én

értékrendileg, „tized”, vagy „századcent” vagyok, (mint köztudott, „mindenki annyit ér, amennyi pénze van”) a „nemzeti oldal”, odaát van. 😊

Irka-firka, hülyeségek, morgolódások, grafika,

régi képek: www.esztergomi-kepeslapok.hu

valamint

emlékkép,

ismét:

molnár László

ISBN: ~~most sincs!~~ DE VAN! WC-00

És még valami: ezzel az „akármivel”, tizenöten vannak a

nemkönyvek!

(ha valaki esetleg el szeretné olvasni e nemkönyv elődjeit,)

www.esztergomkepek.hu/Maradj otthon! Olvass!

-oldalon megteheti.

Emlékképek: www.esztergomkepek.hu